

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/138/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7221209532
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7221209532.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a členiek senátu JUDr. Zuzany Stolárovej a JUDr. Lenky Bowker vo veci žalobcu A. B. C. D., nar. X.X.XXXX, E., F. X, proti žalovaným 1./ G. H., E. - I. J., X./ D. H., bytom E. - I. J., o ochranu osobnosti a o vzájomnom návrhu a návrhu žalovaného v 2. rade na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu 34C/7/2022-575 z 24.5.2023, Okresného súdu Košice I

rozhodol:

Mení uznesenie z 24.5.2023 tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietá.

odôvodnenie:

1.Súd prvej inštancie (ďalej len súd) odvolaním napadnutým uznesením rozhodol, že: I. žalobcovi zakazuje používať slovom alebo písmom na adresu žalovaného v 2. rade alebo v súvisi s ním, a to v komunikácii s akoukoľvek osobou, či orgánom verejnej moci slová: skúsený podvodník, odsúdený úverový podvodník, chudáčik v tiesni, neskúsený hlupáčik, profesionálny falšovateľ, okráda banka podvodmi a falšovaním, právoplatne odsúdený kriminálnik, sofistikovaný úverový podvodník, sériový úverový podvodník, profesionálny klamár, klame banka, klame súdy a OČTK, falšoval pri úverových podvodoch, olúpil podvodom banky, má skúsenosti s podvodmi na bankách, profesionálny a prefikovaný úverový podvodník, profesionálny a chladnokrvný podvodník, právoplatne odsúdený úverový podvodník, kriminálnik, odborník na klamstvo, podvodný manžel, sofistikovaný úverový podvodník, podvodný znalecký posudok alebo synonymické výrazové prostriedky, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 34C/7/2022 a II. v prevyšujúcej časti návrh žalovaného na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

2.1.Súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou na ochranu osobnosti doručenou 16.11.2021 domáhal voči žalovaným v 1. a v 2. rade ospravedlnenia sa formou jemu adresovaným listom.

2.2.Žalovaný v 2. rade 25.4.2023 podal vzájomnú žalobu na ochranu osobnosti a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. V podaní uviedol, že

21.4.2015 žalobca na KRPZ Košice, Vyjadrenie k výsluchu č. k. ČVS:KRP-120/1-VYS-KE-2014, označil jeho osobu ako skúsený podvodník, odsúdený podvodník, klame profesionálne, úverový podvodník, chudáčik v tiesni, neskúsený hlupáčik, čo nevie ani čítať pred OČTK, profesionálny falšovateľ, klamal banka, klame súdy a OČTK.

22.9.2015 podal žalobca Ospravedlnenie ku konfrontácii č. k. ČVS:KRP-120/1-VYS-KE-2014, kde označil jeho osobu ako právoplatne odsúdený podvodník, okrádal banka podvodmi a falšovaním, podvodník, klamár.

26.9.2018 podal žalobca k sp. zn. 23C/37/2018 na OS KE I Vyjadrenie k odvolaniu žalovaných, kde označil jeho osobu právoplatne odsúdený úverový podvodník, právoplatne odsúdený kriminálnik (úverový podvodník).

12.8.2020 podal žalobca Doplnenie sťažnosti proti uzneseniu policajta pod sp. zn. ČVS:ORP-29/3-VYS-KE-2020, podané na OR PZ v Košiciach, Rampová 7, kde sa vyjadril o jeho osobe, že falšoval pri úverových podvodoch, vinný zo sériových úverových podvodov.

23.5.2022 podal žalobca Vyjadrenie ku podanému odvolaniu k sp. zn. 34C/7/2022 podané na OS KE I, kde označil jeho osobu právoplatne odsúdený podvodník.

25.11.2019 podal žalobca Vyjadrenie na Ústavný súd SR k sp. zn. III.ÚS/89/2019, kde označil jeho osobu, že má skúsenosti s podvodmi v bankách a vyskúšal oklamať súdy. 29.7.2020 podal žalobca Generálne vyjadrenie na Ústavný súd SR sp. zn. III.ÚS/89/2019, kde označil jeho osobu olúpil podvodom banky, sériový úverový podvodník, podvodník, ktorý vymyslel klamlivú verziu, profesionálny a prefikovaný úverový podvodník, profesionálny klamár a úverový podvodník, odsúdený podvodník.

3.8.2020 podal žalobca Doplnenie ďalších dôkazov na Ústavný súd SR sp. zn. III. ÚS 89/2019, kde označil jeho osobu kriminálnik, odborník na klamstvo odsúdenom za úverové podvody.

5.10.2022 podal žalobca Poukaz na množstvo nových dôkazov k ústavnej sťažnosti na Ústavný súd SR, sp. zn. III.ÚS/89/2019, kde označil jeho osobu podvodník H., podvodný manžel, podvodník.

11.10.2022 podal žalobca Detailizovanú písomnú výpoveď k ústavnej sťažnosti na Ústavný súd SR, sp. zn. III.ÚS/89/2019, kde označil jeho osobu odsúdený úverový podvodník, s bohatými skúsenosťami s podvodmi, podvodný manžel, podvodník, sofistikovaný úverový podvodník, profesionálny a chladnokrvný podvodník, právoplatne odsúdený úverový podvodník.

17.5.2022 žalobca na OS KE I v Zápisnici z pojednávania 40C/4/2019 označil jeho osobu úverový podvodník. Klamlivé a na cti utŕhačské výroky žalobcu na jeho osobu zachytila manželka, ktorá sa zásadne ohradila voči nemu že, čo to má znamenať, spáchal podvod, a klame súdy a jeho dcéra, ktorá si prečítala vyjadrenia žalobcu na jeho osobu pred ÚS SR.

2.3.Citlivo vníma, že ho žalobca osočuje pred súdmi, či vyššími súdnymi úradníkmi, či OČTK, prokurátormi atď. Pritom má čistý register trestov, zákonne sa domáha práv na svoj byt, o ktorý bol pripravený nekalými praktikami určitej skupiny osôb, ktorí spolupracujú na podobných platformách. Žalobca v priebehu niekoľko rokov bol opakovane obvinený zo spáchania rôznych trestných činov, napríklad v roku 2010 bol obvinený z obzvlášť závažného trestného činu podvodu a falšovania cenných papierov a v roku 2013 bol obžalovaný pred Špeciálnym trestným súdom v Banskej Bystrici. Súčasne je obvinený pred NAKA za spáchanie závažného trestného činu vo veci č. k. ČVS:C./NKA-FP-VY-2017. Protiprávne výroky podľa vyjadrení C. D. porušujúce prezumpciu neviny, a tým aj ochranu osobnosti.

2.4.Na základe poukázaných vyjadrení žalovaný v 2. rade žiadal, aby súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým by žalobcovi zakázal používať slovom alebo písmom na jeho adresu v súlade s ním a to v komunikácii s akoukoľvek osobou či orgánom verejnej moci slová „podvod“, skúsený podvodník, odsúdený úverový podvodník, chudáčik v tiesni, neskúsený hlupáčik, profesionálny falšovateľ, okráda banky podvodmi a falšovaním, právoplatne odsúdený kriminálnik, sofistikovaný úverový podvodník, sériový úverový podvodník, profesionálny klamár, klame banky, klame súdy a OČTK, falšoval pri úverových podvodoch, olúpil podvodom banky, má skúsenosti s podvodmi na bankách, profesionálny a prefikovaný úverový podvodník, profesionálny a chladnokrvný podvodník, právoplatne odsúdený úverový podvodník, kriminálnik, odborník na klamstvo, podvodný manžel, sofistikovaný úverový podvodník, podvodný znalecký posudok atď. alebo synonymické výrazové prostriedky, a to až do právoplatnosti skončenia konania vo veci samej. Zároveň žalovaný žiadal, aby súd vo veci samej rozhodol rozsudkom, ktorý zaviazže žalobcu k povinnosti nahradiť mu nemajetkovú ujmu v sume 25 000 eur a zároveň, aby žalobcovi uložil povinnosť, aby sa mu v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku ospravedlnil jemu adresovaným listom s vlastnoručne úradne osvedčeným podpisom pod textom listu v znení:

„Vážený pán D. H., ja C. D. si plne uvedomujem, že podaním:

1. VYJADRENIE K „SVEDKOVI POŠKODENOM“ pani H., zo dňa 21.4.2015, podané na KR PZ Košice, č. k. ČVS:KRP-120/1-VYS-KE-2014

2. Ospravedlnenie ku konfrontácií v prípade č. k. ČVS-KRP-120/1-VYS-KE-2014 zo dňa 22.9.2015 podané na KR PZ Košice

3. Vyjadrenie k odvolaniu žalovaných voči nariadenému neodkladnému opatreniu zo dňa 26.9.2018, sp. zn. 23C/37/2018, podané na OS KE I

4. Doplnenie sťažnosti proti uzneseniu policajta pod sp. zn. ČVS:ORP-29/3-VYS-KE-2020, zo dňa 12.8.2020, podané na OR PZ v Košiciach, Rampová 7

5. Sťažnosť proti uzneseniu o oslobodenie od súdneho poplatku zo dňa 24.5.2022 k sp. zn. 34C/7/2022 podané na OS KE I

6. Vyjadrenie na Ústavný súd SR k sp. zn. III. ÚS 89/2019, zo dňa 25.11.2019

7. Generálne vyjadrenie k ústavnej sťažnosti na Ústavný súd SR, sp. zn. III. ÚS 89/2019, zo dňa 29.7.2020

8. Doplnenie ďalších dôkazov k ústavnej sťažnosti na Ústavný súd SR, sp. zn. III. ÚS 89/2019, zo dňa 3.3.2022

9. Poukaz na množstvo nových dôkazov k ústavnej sťažnosti na Ústavný súd SR, sp. zn. III. ÚS 89/2019, zo dňa 5.10.2022

10. Detailizovaná písomná výpoveď zúčastneného v 1. rade k ústavnej sťažnosti na Ústavný súd SR, sp. zn. III. ÚS 89/2019, zo dňa 11.10.2022

11. Zápisnica z pojednávania sp. zn. 40C/4/2019, zo dňa 17.5.2022, na OS KEI

bolo neoprávnené zasiahnuť do Vašich osobnostných práv tak, že bolo poškodené Vaše dobré meno a česť, a preto sa Vám ospravedlňujem“.

2.5. Žalobca k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uviedol, že tým, že právoplatne odsúdený páchatel získal milosť a jeho prísny skutok je zahladený, neznamená to, že sa nedopustil žiadnej trestnej činnosti, a preto každý, kto poukáže vo vzťahu k tejto spáchanej trestnej činnosti, má charakter páchatela, nemôže byť zodpovedný za porušenie jeho osobnostných práv. Pravdivé výroky na žalovaného v 2. rade vylučujú akúkoľvek možnosť porušenia jeho osobnostných práv. Zahladenie odsudzujúceho rozsudku neznamená, že trestné činy, ktorých sa dopustil žalovaný v 2. rade, sa spätne nestali, a preto by mu mal byť uložený zákaz o nich informovať. Zákazom šírenia pravdivých informácií by súd nezákonne vstúpil do jeho práva na slobodu prejavu. Žiadal preto súd, aby neodkladné opatrenie, ako aj vzájomnú žalobu zamietol a priznal mu náhradu trov konania.

2.6. Súd vec právne posúdil podľa § 324 ods.1,3, § 325 ods.1,2, § 326 ods.1, § 329, § 330 ods.1, § 332 ods.1, § 333, § 334 CSP, čl. 10 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 10 ods. 2 Dohovoru, čl. 19 ods. 1, čl. 26 ods. 1, 2, 4 Ústavy SR z č. 460/1992 Zb., čl. 10 ods.1 ústavného zákona č. 23/1991 Zb., § 11, § 13 ods.1 OZ a v prvom rade zisťoval dôvodnosť návrhu, t.j. skutkový a právny základ nároku, ktorý žalobca uplatňuje potrebu nariadenia neodkladného opatrenia.

2.7. Žalovaný v 2. rade sa v posudzovanom spore domáha vzájomnou žalobou ochrany svojho osobnostného práva a z tohto dôvodu absolútneho práva odvodzuje i ním požadovanú bezodkladnú právnu ochranu vo forme neodkladného opatrenia. Existencia a trvanie nároku, vo vzťahu ku ktorému žalovaný v 2. rade vzhliadol potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi procesnými stranami, sú zrejme a nepochybné, nakoľko právo na ochranu osobnosti, ktorého obsahom sú základné ľudské práva založené na prirodzenoprávnej koncepcii, pôsobí voči každému erga omnes - teda aj voči žalobcovi, ktorý sa mal podľa názoru žalovaného v 2. rade dopustiť konania spôsobilého ohroziť alebo porušiť právo žalovaného v 2. rade na ochranu osobnosti. Súd preto konštatuje splnenie základnej podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladným opatrením požadovaná právna ochrana.

2.8. Z vykonaného dokazovania je zrejme, že žalobca sa opakovane vo viacerých miestach na adresu žalovaného v 2. rade vyjadril spôsobom, že je podvodník, kriminálnik, falšovateľ, klamár, okráda banky, je chudáčik v tiesni, hlupáčik, podvodný manžel. Opakovane žalovaného v 2. rade aj v podaniach adresovaných súdu osočuje z páchania trestnej činnosti, tiež upriamuje pozornosť na jeho obvinenie z úverových podvodov, pričom z predložených listinných dôkazov žalovaným v 2. rade vyplýva, že uznesením Okresného súdu Košice I z 25.2.2013 vydaným pod 5T/67/2007 bolo vyslovené, že žalovaný v 2. rade je účastný rozhodnutia prezidenta o amnestii z 2.1.2013 a podľa článku 1. rozhodnutia prezidenta Slovenskej republiky o tejto amnestii sa mu odpúšťa trest odňatia slobody, ktorého výkon bol podmienenečne odložený s tým, že sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. Žalovaný v 2. rade rovnako ako žalobca predložil do konania Výpis z registra trestov z 21.3.2023, podľa ktorého žalovaný v 2. rade nemá záznam v Registri trestov Generálnej prokuratúry SR. Vychádzajúc z uvedeného súd uzavrel, že je potrebné žalovanému poskytnúť ochranu uložením zákazu vyjadrovať sa o žalovanom v 2. rade ako o podvodníkovi alebo synonymickými výrazovými prostriedkami reprezentujúcimi spáchanie akéhokoľvek trestného činu. Vyššie uvedené skutočnosti podľa názoru súdu prvej inštancie dostatočne odôvodňujú potrebu dočasnej úpravy pomerov strán sporu.

2.9. Zákaz uložený žalobcovi neodkladným opatrením je účinný do budúcnosti. Podľa názoru súdu sa vydaním neodkladného opatrenia nevytvorí žiaden nenávratný alebo v budúcnosti nenapraviteľný stav na strane žalobcu a nevznikne mu ani neprimeraná ujma. Nariadením neodkladného opatrenia ani nedochádza do zásahu ústavných práv nad mieru primeranú pomerom, keďže žalobca nie je nariadením neodkladného opatrenia obmedzený v podávaní podnetov, návrhov príslušným orgánom, ani v akejkolvek komunikácii na adresu žalovaného v 2. rade, avšak musí sa zdržať slov skúsený podvodník, odsúdený úverový podvodník, chudáčik v tiesni, neskúsený hlupáčik, profesionálny falšovateľ, okráda

banky podvodmi a falšovaním, právoplatne odsúdený kriminálnik, sofistikovaný úverový podvodník, sériový úverový podvodník, profesionálny klamár, klame banky, klame súdy a OČTK, falšoval pri úverových podvodoch, olúpil podvodom banky, má skúsenosti s podvodmi na bankách, profesionálny a prefikovaný úverový podvodník, profesionálny a chladnokrvný podvodník, právoplatne odsúdený úverový podvodník, kriminálnik, odborník na klamstvo, podvodný manžel, sofistikovaný úverový podvodník, podvodný znalecký posudok, resp. výrazov v zmysle zákazu uloženým súdom v neodkladnom opatrení.

2.10. Vo vzťahu k obsahu navrhovaného neodkladného opatrenia v časti týkajúcej sa zákazu používania výrazového prostriedku „podvod“, súd konštatuje disproporcionalitu /neprimeranosť tohto návrhu v relácii k právu žalobcu na styk s verejnou mocou a realizácie jeho práv vo vzťahu k žalovanému v 2. rade (trestné, správne, civilné konania pred súdmi, orgánmi činnými v trestnom konaní, orgánmi verejnej správy a verejnej moci), nakoľko napríklad v prípade potenciálneho podania trestného oznámenia alebo civilnej žaloby voči žalovanému v 2. rade je nevyhnutné pri opise rozhodujúcich skutočností, ktorými by žalobca odôvodňoval svoje subjektívne právo, uviesť práve jazykový prostriedok, ktorého zákazu používania sa žalovaný v 2. rade neodkladným opatrením domáha.

2.11. Z uvedeného dôvodu je návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v časti výrazového prostriedku „podvod“ vo vzťahu ku komunikácii s orgánmi verejnej moci neprípustný.

2.12. Ďalej súd upriamil pozornosť na neurčité vymedzenie petitu neodkladného opatrenia, ktorým žalovaný v 2. rade žiada súd o uloženie zákazu žalobcovi používať slovom alebo písmom na jeho adresu alebo v súvisi s ním, a to v komunikácii s akoukoľvek osobou či orgánom verejnej moci už v enunciate rozhodnutia uvedené výrazové prostriedky s dodatkom „atď“. V tejto súvislosti súd uviedol, že návrh musí byť presný a určitý, lebo súd je návrhom viazaný. Najdôležitejšou obsahovou náležitosťou žaloby je petit. Ním žalobca formuluje, ako podľa jeho želania mal by súd rozhodnúť, resp. ako mal by zniesť výrok jeho rozhodnutia. Ním zároveň stanovuje rozsah požadovanej súdnej ochrany a určuje súdu medze toho, o čom a ako má súd rozhodnúť. Pretože v podstate ide o návrh súdneho výroku, kladie zákon na formuláciu petitu určité požiadavky, rešpektovaním ktorých sa zabezpečuje presnosť a určitosť (teda aj vykonateľnosť) výrokov rozsudkov. Presný a určitý petit je pre súd rámcom rozhodovania, z ktorého nemôže vybočiť a ktorý môže prekročiť len v taxatívne vymedzených prípadoch.

2.13. V súlade s uvedeným je tak široko koncipované vymedzenie neodkladného opatrenia neurčité a navrhovaný petit neodkladného opatrenia je teda nevykonateľný, a preto súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia aj v tejto časti zamietol.

2.14. O trovách konania bude rozhodnuté vo veci samej.

3.1. Žalobca napadol uznesenie včas podaným odvolaním, a to z dôvodu neexistencie právneho vzťahu medzi žalovaným v 2. rade a žalobcom, vyplývajúcej z porušenia osobnostných práv žalovaného v 2. rade.

3.2. Súd nezdôvodnil, prečo by navrhovateľom tvrdené skutočnosti odôvodňovali neodkladnú potrebu úpravy pomerov, ak tu neexistuje ani predpokladaný v predošlom bode, teda existencia právneho vzťahu. Súd neuviedol, či účinky neodkladného opatrenia neobmedzia žalobcu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah - princíp proporcionality a iné povinné body v zmysle komentára CSP uvedených nižšie.

3.3. Namietal, že týmto neodkladným opatrením došlo k obmedzeniu základných práv žalobcu.

3.4. Priložil rozhodnutie Okresného súdu Košice I 5T/67/2007, ktorým bol žalovaný právoplatne odsúdený, čo nemôže byť akceptované ako sledovanie zákonného cieľa a už vôbec nemôže byť ani reči o zachovaní podstaty základného práva žalobcu na slobodu prejavu.

3.5. V odôvodnení rozhodnutia absentuje, ako sa súd vysporiadal s osvedčením dôvodnosti a potreby nariadenia neodkladného opatrenia. Bod 37. NO je len vrchnostenské konštatovanie, že nárok je zrejмый a daný, keďže sa jedná o žalobu vo vzťahu ku ochrane osobnosti. Pre žalobcu sa jedná o absurdné a nedôvodné konštatovanie (nie zdôvodnenie).

3.6. Nie je úlohou strany konania dedukovať a domýšľať si, na akých základoch stojí rozhodnutie súdu, ale je povinnosťou súdu produkovať v zmysle § 234 ods.2 v spojení s § 220 ods.2 CSP. Rozhodnutie je nepreskúmateľné, zmätočné a nepresvedčivé, s jasnými znakmi arbitrárnosti.

3.7. Žalobca ďalej namietal vo vzťahu k čl. 1 bodu 1 a), že súd vôbec nerešpektoval judikatúru najvyšších súdnych autorít, a to III. ÚS 456/2015 a R 7/75 v spojení s R 10/1974, ktoré jasne vylučujú právne posúdenie, ako ho učinil prvoinštančný súd z roviny správneho právneho posúdenia. Súd pri vydávaní NO nesprávne právne posúdil a nevzal vôbec na zreteľ judikatúru Ústavného súdu SR, ktorá ozrejmuje výklad zahľadania trestu ako najvyššej súdnej autority v zmysle čl. 2 ods.2 CSP.

3.8. Nesprávnosť správneho posúdenia k zahladeniu trestu ako faktickej bezúhonnosti žalovaného v 2. rade je natoľko nesprávna, že napĺňa dikciu judikátu ústavného súdu pre porušenie čl. 46 ods. 1 ústavy v spojení s čl. 6 ods. 1 Dohovoru (IV. ÚS 633/2020).

3.9. Súd rezignoval na svoju povinnosť vyplývajúcu z § 220 ods. 2 CSP, a to zrozumiteľne a presvedčivo artikulovať svoje právne úvahy a žalobcovi tak ostáva len dedukovať, ako súd právne posúdil posudok po zahladení. Uvedené samo o sebe činí NO arbitrárnym počínom. Už len skutočnosť, že žalovaný v 2. rade mal zahladený trest svedčí o tom, že žalovaný v 2. rade bol skutočne v minulosti odsúdený za závažnú trestnú činnosť, presne tú, ako o ňom deklaroval žalobca v podaniach.

3.10. Súd pri vydávaní NO neučinil akékoľvek posúdenie osvedčenia nároku zo strany žalovaného a jeho vzájomnej žaloby, čo činí jeho rozhodnutie arbitrárnym. Súd sa vôbec nezaoberal existenciou právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 2. rade, vyplývajúceho z údajného porušenia osobnostných práv žalovaného v 2. rade, čo samo o sebe činí NO nezákonným a nedôvodne nariadeným pre nepreskúmateľnosť a nedostatok odôvodnenia.

3.11. Súd vôbec nevzal do úvahy, že každé jedno z tvrdení žalobcu vo vzťahu k rozsudku a žalovanému v 2. rade vyplýva práve z právoplatného rozsudku. Tento rozsudok mal pritom konajúci súd k dispozícii v súdnom spise a navyše na neho vo vyjadrení zo 16.5.2023 žalobca výslovne poukázal, čo úplne súd pred vydávaním NO odignoroval.

3.12. Zahladením odsúdenia v zmysle odôvodnenia III. ÚS 456/2015 sa účinky samotného rozsudku nezrušujú a ani neoslabujú. Pravdivé tvrdenie občana (žalobcu) o spáchaní trestnej činnosti žalovaného v 2. rade, potvrdené právoplatným rozsudkom, nemôže mať v právnom štáte pod prizmou čl. 10 ods. 1 Dohovoru v spojení s čl. 26 ods. 2 ústavy konzekvenciu v porušení osobnostných práv osoby, ktorá sa trestnej činnosti nepochybne dopustila. Stratenej cti, čo si zapríčinil sám žalovaný za ním spáchané skutky, nik nemôže ublížiť tým, že to o ňom zverejní. Žalobca teda nemohol žalovanému ublížiť, a preto nemohol mu spôsobiť žiadnu vážnu ujmu na cti.

3.13. Prvoinštančný súd pri vydávaní NO:

a) nesprávne právne vyložil, že zahladeniu trestu zahladil i rozsudok a mal za to, že osoba nespáchala trestný čin, čo vonkoncom pod prizmou judikatúry najvyšších autorít nie je správnym výkladom,

b) súd vôbec nerešpektoval vlastnú viazanosť rozsudkom, súd rozsudok odignoroval, keďže pravdepodobne vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia navrhovaného žalovaným v 2. rade, avšak v príkrom rozpore s III. ÚS 456/2015, čím sa naplnil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP,

c) úplne opomenul kľúčový dôkaz, rozsudok, a vyhodnotiť z neho adekvátne skutkové zistenia a následne právne posúdenie o nemožnosti porušenia zákona zo strany žalobcu šírením pravdivej informácie o trestnej minulosti žalovaného v 2. rade.

3.14. Žalobca má za to, že absenciou preskúmania vôbec existencie právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 2. rade, vyplývajúcom z porušenia osobnostných práv pod prizmou predošlej argumentácie uvedenej v tomto odvolaní, nemôže obstať ani nijaká automatická akceptácia nejakej argumentácie. Ak by súd správne právne posúdil zahladenie trestu a rešpektoval by právoplatný rozsudok, tak nemohol by dôjsť k záveru o potrebe dočasnej úpravy pomerov medzi žalobcom a žalovaným v 2. rade, keďže nie je nedovoleným konaním šíriť o právoplatne odsúdenej osobe, že spáchala trestnú činnosť. S reťazením právnych chýb teda došlo zo strany súdu k úplne nesprávnemu právnenému záveru o potrebe dočasne upraviť pomery medzi stranami. Uvedené predstavuje odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP.

3.15. Žalobca uviedol, že súd (štát) popiera vlastný právoplatný individuálny právny akt a jeho interpretáciu a artikuláciu navonok, čo už prima facie predstavuje absurdnú a nelogickú predstavu.

3.16. Je esenciou základného práva jednotlivca je možnosť šíriť pravdivé informácie v spoločnosti, obmedzenie slobody prejavu ako základného práva musí byť extrémne citlivo zo strany súdu proporcionálne zhodnotené, vysvetlené a presvedčivo zdôvodnené. Princíp proporcionality musí byť zohľadnený pri každom obmedzení základného práva jednotlivca, keďže to vyplýva jednal z ustálenej judikatúry ESLP, ústavného súdu a napokon úplne zrejme táto povinnosť vyplýva i z čl. 13 ods. 1 písm. a/ ústavy v spojení s čl. 13 ods. 4 ústavy.

3.17. Neodkladné opatrenie je zjavne nepresvedčivé, nedostatočné - zmätočné, protirečivé, nepreskúmateľné a tým aj arbitrárne, čo ho radi za zjavne neadekvátne a ústavne neudržateľné. Žalobca oprel svoje odvolanie o judikatúru najvyššej súdnej autority, a to IV. ÚS 659/2020, ESLP Veterenko v. Moldavsko, Garcia Ruiz v. Španielsko, Hadjianastassiou v. Grécko, Suominen v. Fínsko.

3.18. Súd stotožnil skutkovú a právnu situáciu pri osočovaní žalobcu zo strany žalovaného v 2. rade zo spáchania trestnej činnosti pri tvrdeniach žalobcu na adresu žalovaného v 2. rade, pričom ani vzdialene nejedná sa o rovnakú skutkovú, resp. právnu situáciu.

3.19. Konajúci súd sa absolútne odmietol zaoberať podaním žalobcu zo 16.5.2023, hoc ho evidentne zaregistroval v zmysle bodu 6. odôvodnenia NO.

3.20. K úplne nesprávne skutkovo vyhodnoteným okolnostiam a opäť selektívnemu a eklektickému ľubovoľnému výberu dôkazov pred podloženie absurdného výroku NO, ktoré nemá žiadne relevantné zdôvodnenie, prečo vlastne obmedzil slobodu prejavu žalobcu, žalobca uviedol, že v zmysle princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu predchádza povinnosť namietat' porušenie práv i na nižších stupňoch súdnictva.

3.21. Vo vzťahu k zákazu vyplývajúceho z NO, že žalovaný je chudáčik v tiesni a neskúsený hlupáčik, už len z kontextu citácie týchto viet súdom v bode 2. na strane 3 NO vyplýva, že žalobca netvrdil v roku 2015 (pred 8 rokmi), že žalovaný v 2. rade je hlupáčik v tiesni alebo chudáčik, ale len že sa do takejto hereckej role štylizoval a tváril sa takto pred OČTK, čo je zásadný rozdiel. Implicitne totiž z týchto vyjadrení vyplýva, že žalovaný v 2. rade nie je hlupáčikom ani chudáčikom v tiesni, ale do takejto role sa len štylizoval. Žalobca v pozícii podozrivého v trestnom konaní mal plné právo sa vyjadrovať k dôkazom, čo predstavuje jeho ústavné právo podľa čl. 48 ods.2 ústavy, a to i v tom smere, že môže spochybňovať ich dôveryhodnosť, a to najmä i na podklade vlastnej úvahy podporenej rozsudkom. Namietat, že nie je možné, aby sú zakázal šíriť obsahovo myšlienku žalobcovi, ktorú ani nikdy nepoužil. Prítom uviedol, že nemožno prekrucovať právo ani chytať za slovo, ale treba skúmať, aký zmysel má povedané. Nejedná sa prítom o nuansu, ale podstatný faktický rozdiel, keďže je nepochybne rozdiel, či o niekom poviem obrazne, že je somár alebo zo seba somára len hrá, čo už explicitne vyjadruje presvedčenie, že sa o somára nejedná, len herca.

3.22. Vo vzťahu ku zákazu tvrdiť, že „podvodný znalecký posudok“ žalobca uviedol, že sa jedná o prestrelené nariadenie NO, keď žalobcovi ex lege patrí právo hodnotiť dôkazy v konaní, pričom práve žalovaný v 2. rade v konaní použil znalecký posudok od G. K. z Maďarskej republiky. Žalovaný v 2. rade si musí dobre uvedomovať, že sa jedná len o podvrh, rovnako tak i konajúci súd.

3.23. Ku skutkovým záverom všeobecného súdu, ktoré sú v priamom rozpore s vykonanými dôkazmi, žalobca poukázal na nález Ústavného súdu SR II. ÚS 64/2012 zo 4.7.2012. Na základe uvedeného navrhol, aby krajský súd zmenil uznesenie Okresného súdu Košice I sp. zn. 34C/7/2022 z 24.5.2023 tak, že návrh na vydanie neodkladného opatrenia zamietat'.

4.1. Žalovaný v 2. rade sa k vyjadreniu žalobcu vyjadril v podaní založenom na čl. 634 a uviedol, že k svojmu návrhu vo vzájomnej žalobe pripojil písomné dôkazy, ktoré preukazujú nutnosť poskytnúť jeho osobe súdnu ochranu až do rozhodnutia vo veci jeho návrhu.

4.2. Žalobca abstraktným uvažovaním sa snaží zahmlieť podstatu neodkladného opatrenia, vecnú a dôvodnú argumentáciu, na nariadenie ktorého preukázal vo svojom návrhu. Vo vzťahu k ním požadovanej úprave pomerov až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej si upriamil pozornosť súdu na rozsiahlu a podrobnú argumentáciu prezentovanú už v rámci vzájomnej žaloby, ktorou súčasťou bol aj návrh na neodkladné opatrenie. Rovnako poukázal na všetky navrhnuté a predložené dôkazy vo vzťahu k dokazovaniu príkro protiprávných a odsúdenia hodných skutkov žalovaného (zrejme žalobcu) vo vzťahu k jeho osobe.

4.3. Poukázal na konštantnú judikatúru Ústavného súdu SR z 22.11.2011 č. k. IV.ÚS/499/2011-25, v ktorej ústavný súd uviedol, že obsahom princípu právneho štátu je vytvorenie právnej istoty, že určitá právne relevantná otázka sa pri opakovaní v rovnakých podmienkach dáva rovnaká odpoveď. Rešpektovanie princípu právnej istoty musí byť prítomné v každom rozhodnutí orgánov verejnej moci a to tak v oblasti normotvornej ako aj v oblasti aplikácie práva, keďže právo v ňom sa hlavne a predovšetkým zakladá dôvera občanov ako aj iných fyzických a právnických osôb k súdu o tej istej otázke za rovnakej alebo analogicky skutkovej situácie, pokiaľ ju nemožno rozumne a objektívne odôvodniť, je ústavné neudržateľná.

4.4. Súd na jeho návrh reagoval opodstatnene správnym uznesením z 24.5.2023, ktorým mu poskytol dočasnú ochranu pred opakujúcim sa hanlivým a nezákonným osočovaním jeho osoby. Odvolaním, ktorým sa žalovaný (správne žalobca) snaží spochybniť uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia, ktoré v skutočnosti vytvára priestor na dosiahnutie spravodlivého usporiadania jeho vecí, evidentne aproboval konanie, ktoré je v okolnostiach daného prípadu contra bonos mores.

4.5. Poukázal na body 41. a 44. odvolania, kde žalobca sa domnieva, že jemu a nie súdu patrí právo hodnotiť dôkazy v konaní. Opakovane urážlivé a nepravdivé tvrdenia žalovaného o podvodnom skutku, vyvrátené uznesením vyšetrovateľa zo 4.12.2020 vo veci ČVS:ORP-29/3-VIZ-KE-2020, v ktorej prostredníctvom európskeho vyšetrovacieho príkazu boli príslušnými orgánmi maďarskej republiky zabezpečené do spisu, výsluch svedka G. K., kópia dokladov potvrdzujúcich vzdelanie a kvalifikáciu G. K..

4.6. Žalovaný (správne žalobca) ako na dôkaz svojich tvrdení sa odvoláva na údajný znalecký posudok č. ČVS:PPZ KEÚ-BA-EX-2021/1612. Uvedený znalecký posudok navrhuje odvolaciemu súdu vyžiadať v origináli od Kriministického a expertízneho ústavu Policajného zboru Bratislava. Ďalej žalovaný poukázal na to, že žalobca sa oháňa trestným rozsudkom 5T 67/2007 z 22.8.2007. Súdu preukázal, že disponuje čistým registrom trestov, a to aj v čase, keď ho žalovaný osočoval s používaním neprislúchajúcich slov a slovných spojení. Žalobca zneužíva za dôkaz listinu, ktorá bola ním nadobudnutá v rozpore so zákonom a Ústavou a týmto protiprávne získaným rozsudkom sa žalovaný snaží ovplyvniť súdne rozhodnutie a dosiahnuť zrušenie uznesenia, ktorým bola poskytnutá spravodlivá ochrana jeho právam. Na rozdiel od neho žalobca je trestne stíhaný za obzvlášť závažný trestný čin spolu skoro s celou rodinou vo veci vedenej pred NAKA č.k. ČVS:C./NKA-FP-VY-2017. Žalobca má dlhodobú prax a skúsenosti v súvisiacich konaniach pred trestnoprávnymi orgánmi. Je notoricky známe, že na Slovensku nebyť odsúdený za podvod neznamená, že podvod nebol spáchaný. 4.7. Má za to, že odvolanie je alibistické a na ujmu jeho práv a právnych záujmov. Navrhol odvolanie žalobcu odmietnuť ako neopodstatnené.

5. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (ďalej len odvolací súd) podľa § 34 CSP prejednal odvolanie žalovaných v 1. a 2. rade voči napadnutému uzneseniu ako podané včas, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods.1 CSP v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 CSP a zistil, že nie sú splnené podmienky na potvrdenie (§ 387 ods.1 CSP) rozsudku, ani na jeho zrušenie (§ 389 ods.1 CSP), preto ho, podľa § 388 CSP, zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamieta.

6.1. Žalobca v podanom odvolaní uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods.1 písm. b), d), f) a h) CSP, ktoré spočívajú v tom, že nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé.

6.2. Obsah práva na spravodlivý proces (right to fair trial) je pomerne široký (právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie veci v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo vyporiadať sa so všetkými relevantnými skutočnosťami, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia). Medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým (o. i.) aj právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu a právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia.

6.3. Podľa § 220 ods.2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

6.4. Z cit. ust. vyplýva, že súd prvej inštancie je povinný v odôvodnení uviesť, ktoré skutočnosti (skutkové zistenia) boli dokazovaním, zhodnými tvrdeniami účastníkov alebo iným zák. predpísaným spôsobom - podľa jeho názoru - preukázané a ktoré nie, príp. tiež, ktoré z nich sú pre rozhodnutie veci bezvýznamné. Pri každej jednotlivej, preukázanej i nepreukázanej, skutočnosti (skutkovom zistení) musí stručne a jasne uviesť, ako k tomuto záveru dospel, teda z akých dôkazov - podľa jeho názoru - záver vyplýva, ako tieto dôkazy podľa § 191 - 194 CSP hodnotil, a to najmä vtedy, ak šlo o dôkazy protichodné, a prečo nevyhovel všetkým návrhom účastníkov na vykonanie dôkazov, pričom svoj výklad musí prispôbiť konkrétnym okolnostiam prejednávanej veci, najmä rozsahu dokazovania, zložitosti zisťovania skutkového stavu veci, množstvu návrhov účastníkov na vykonanie dôkazov a p. a uviesť ho tak, aby jeho závery o rozhodujúcich skutočnostiach (skutkových zisteniach) neboli pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov nepreskúmateľné. Jednotlivé preukázané skutočnosti (skutkové zistenia) je potrebné premietnuť do záverov o skutkovom stave veci (do tzv. skutkovej vety), ktorý stručne a výstižne vyjadruje skutkový stav veci (§ 215 CSP) a ktorý je rozhodujúci pre právne posúdenie. Posúdením veci po právnej stránke treba pritom rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá. Prakticky nepreskúmateľný je preto rozsudok, v

ktorom nie sú vysvetlené prípadné rozpory medzi konkrétnymi dôkazmi, na základe ktorých sa to ktoré skutkové zistenie robí. Podľa ustálenej súdnej praxe rozhodnutie nie je preskúmateľné predovšetkým v prípade, že z jeho odôvodnenia nevyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej, resp., keď sú právne závery v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami alebo z nich v žiadnej možnej interpretácii odôvodnenia nevyplývajú.

6.5.Uvedené požiadavky platia primerane aj pre uznesenie (§234 ods.2 CSP).

6.6.Žalobca uplatnený odvolací dôvod vidí v tom, že súd sa opomenul vysporiadať s relevantnými skutočnosťami, ktoré uviedol a nevyhodnotil dôkladne a komplexne všetky skutkové okolnosti prípadu. Odôvodnenie napadnutého uznesenia rozhodne nepovažuje za dostatočné, v súlade s kvalitatívnymi požiadavkami, ktoré naň kladie súdna prax.

6.7.Uvedená námietka predstavuje odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f) CSP, sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Súd na základe vykonaných dôkazov, dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky, k nesprávnym skutkovým zisteniam.

6.8.Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. d) CSP, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, predstavuje vady konania, ktoré nie sú subsumované pod ostatné odvolacie dôvody avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie napr. nesprávne realizovaná manudukčná povinnosť (§ 160), postihujú chybný postup súdu prvej inštancie pri dokazovaní, nesprávne posudzovanie procesných otázok v priebehu konania (ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania), chybné poučovanie účastníkov a ďalšie nedostatky v jeho činnosti, ku ktorým došlo v priebehu konania alebo v súvislosti s rozhodovaním, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom nie sú samy o sebe (bez ďalšieho), ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušovania predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Vada konania, ktorá môže mať vplyv na správnosť rozhodnutia, v konkrétnom prípade nemusí mať za následok vecne nesprávne rozhodnutie a odvolací súd tu posudzuje otázku, či by obsah výroku rozhodnutia bol iný, keby k vade konania nedošlo.

6.9.Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. h) CSP, nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, je daný keď na zistený skutkový stav súd neaplikoval príslušnú právnu normu (úplne ju opomenul aplikovať), alebo aplikoval nesprávnu právnu normu, alebo obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval, alebo správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval.

6.10.Odvolací súd konštatuje, že z uplatnených odvolacích dôvodov je daný odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm.f) a h) CSP.

7.1.Podľa § 324 ods.1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

7.2.Podľa § 324 ods.3 CSP neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

8.1.Podľa § 325 ods.1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

8.2.Podľa § 325 ods.2 písm. d) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

9.Podľa § 326 ods.1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

10.1.Podľa § 329 ods.1 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

10.2.Podľa § 329 ods.2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

10.3.Podľa § 329 ods.3 CSP ak po vydaní uznesenia, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, dôjde k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie, nezakladá právoplatné rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, prekážku rozhodnutej veci.

11.Podľa § 330 ods.1 CSP súd môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas.

12.Podľa § 332 ods.1 CSP neodkladné opatrenie je vykonateľné doručením, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

13.Podľa § 333 CSP neodkladné opatrenie zanikne, ak uplynul čas, na ktorý bolo nariadené.

14.Podľa § 334 CSP súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

15.1.Podľa čl. 10 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice. Tento článok nebráni štátom, aby vyžadovali udeľovanie povolení rozhlasovým, televíznym alebo filmovým spoločnostiam.

15.2.Podľa ust. čl. 10 ods.2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd výkon týchto slobôd, pretože zahŕňa povinnosti aj zodpovednosť, môže podliehať takým formalitám, podmienkam, obmedzeniam alebo sankciám, ktoré stanovuje zákon, a ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, územnej celistvosti alebo verejnej bezpečnosti, na predchádzanie nepokojom alebo zločinnosti, ochranu zdravia alebo morálky, ochranu povesti alebo práv iných, zabránenie úniku dôverných informácií alebo zachovania autority a nestrannosti súdnej moci.

16.Podľa Čl. 19 ods. 1 z. č. 460/1992 Zb. Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len Ústava) každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

17.1.Podľa Čl. 26 ods.1 Ústavy sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

17.2.Podľa Čl. 26 ods.2 Ústava každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu. Vydávanie tlače nepodlieha povolovaciemu konaniu. Podnikanie v odbore rozhlasu a televízie sa môže viazať na povolenie štátu. Podmienky ustanoví zákon.

17.3.Podľa Čl. 26 ods.4 Ústavy slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.

18.Podľa Čl. 10 ods. 1 ústavného zákona č. 23/1991 Zb. ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd každý má právo na zachovanie svojej ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

19.Podľa § 11 OZ fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

20.Podľa § 13 ods.1 OZ fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

21.Odvolací súd v prvom rade zisťoval, či súd správne vyhodnotil existenciu zákonných predpokladov uvedených v CSP [navrhovateľ (žalobca) tvrdí a osvedčí, že sú tu právne vzťahy medzi účastníkmi, opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov, táto úprava

je potrebná a neprimeraným spôsobom sa nezasahuje do právnych vzťahov medzi účastníkmi (účastník nie je obmedzený spôsobom neprimeraným povahe veci), sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením] potrebných pre nariadenie neodkladného opatrenia.

22.1.Žalobca ako odvolateľ namieta, že nebola preukázaná existencia právnych vzťahov medzi nim a žalovaným, s čím sa odvolací súd nestotožňuje, lebo občianskoprávne vzťahy vznikajú z právnych úkonov alebo z iných skutočností, s ktorými zákon vznik týchto vzťahov spája. Predmetom občianskoprávných vzťahov môžu byť nielen veci, práva, tvorivé výsledky ľudskej činnosti, ale aj určité imateriálne hodnoty a stránky osobnosti človeka. K týmto imateriálnym hodnotám (stránkam) ľudskej osobnosti (akými sú napr. meno, česť, dôstojnosť, telesná integrita a pod.) alebo na hmotnom substráte zachyteným prejavom osobnosti sa v občianskoprávných vzťahoch upínajú osobitné práva. Žalovaný v 2. rade vo vzájomnej žalobe tvrdí, že žalobca zasiahol do jeho osobnostných práv. Žalobca nepoprel, že popísaným spôsobom sa o žalovanom v 2. rade vyjadroval. Odvolací súd má za to, že právne vzťahy medzi stranami sporu sú preukázané.

22.2.Odvolací súd však považoval za nepreukázanú a teda ani neosvedčenú potrebu neodkladnej úpravy pomerov (naliehavosť) medzi stranami sporu.

22.3.Z podaného návrhu je zrejmé, že žalobca sa popísaným spôsobom mal o žalovanom v 2. rade vyjadrovať opakovane v období rokov 2015 – 2022 (naposledy 11.10.2022). Žalovaný v 2. rade návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podal až 25.4.2023, potom ako mu bolo doručené uznesenie 34C/7/2022-404 z 13.1.2023 Okresného súdu Košice I. Je evidentné, že dovtedy vyjadrenia žalobcu toleroval. Odvolací súd preto zastáva názor, že v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia absentuje požiadavka neodkladnosti úpravy pomerov účastníkov.

23.Vzhľadom na skutočnosť, že podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia musia byť splnené kumulatívne, absencia nepreukázania naliehavosti resp. neodkladnosti úpravy pomerov účastníkov neumožňuje jeho nariadenie. Návrh na neodkladné opatrenie nie je dôvodný vtedy, ak potreba dočasnej úpravy vzťahov strán sporu nie je naliehavá a žalobca dostatočne neosvedčí bezprostredné ohrozenie práva, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, alebo svoju obavu o ohrozenie práva.

24.1.Odvolací súd zastáva názor, že nenariadením neodkladného opatrenia nie je porušená zásada rovnosti zbraní, ktorá okrem iného vyžaduje, aby každý účastník mal primeranú možnosť predložiť svoje návrhy za podmienok, ktoré nie sú podstatne nevýhodnejšie než podmienky, za ktorých touto možnosťou disponuje druhý účastník.

24.2.Rovnako nie je porušená zásada zachovania právnej istoty a predvídateľnosti práva Ústavný súd SR uvádza: „K znakom právneho štátu a medzi jeho základné hodnoty patrí neoddeliteľne princíp právnej istoty [(čl. 1 ods. 1 ústavy), napr. PL. ÚS 36/95], ktorého neopomenuteľným komponentom je predvídateľnosť práva. Súčasťou uvedeného princípu je tiež požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach dala rovnaká odpoveď (napr. m. m. I. ÚS 87/93, PL. ÚS 16/95 a II. ÚS 80/99), teda to, že obdobné situácie musia byť rovnakým spôsobom právne posudzované. Za diskriminačný možno považovať taký postup, ktorý rovnaké alebo analogické situácie rieši odchylným spôsobom, pričom ho nemožno objektívne a rozumne odôvodniť (mutatis mutandis PL. ÚS 21/00 a PL. ÚS 6/04).“ (IV. ÚS 14/07).

25.1.Vo veci nariadeného neodkladného opatrenia vo vzťahu k žalobcovi (34C/7/2022 z 13.1.2023) toto bolo nariadené za iných skutkových okolností (neexistuje právoplatné rozhodnutie súdu, že žalobca spáchal trestný čin podvodu, preto je potrebné rešpektovať zásadu prezumpcie nevinoty). Naopak v prípade žalovaného v 2. rade existuje právoplatné rozhodnutie o spáchaní podvodu (5T 67/2007 z 22.8.2007), ktoré bolo zahladené.

25.2.V zamietnutom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nejde o obdobnú vec, ale o vec založenú na úplne iných skutkových okolnostiach. Odvolací súd opakovane zdôrazňuje, že vyhodnotenie skutkových okolností na základe predložených dôkazov a zásah do osobnostných práv žalovaného v 2. rade bude predmetom konania vo veci samej.

26.1.Odvolanie žalobcu obsahuje množstvo skutkových tvrdení a pripojených listinných dôkazov, ktoré budú predmetom dokazovania vo veci samej a k týmto sa odvolací súd v tomto konaní nevyjadruje.

26.2.Rovnako odvolací súd zdôrazňuje, že v tomto konaní nie je priestor na zabezpečovanie dôkazov, ktoré žiada žalovaný v 2. rade, ktoré budú predmetom dokazovania vo veci samej.

27.O trovách tohto odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie spolu s rozhodnutím vo veci samej (§ 262 ods.1 CSP).

28.Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP). Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).